

[Margrete Auken]

pct., jfr. rapportens side 20 og 21. Jeg vil i øvrigt gerne vide, hvordan ministeren vil forholde sig til det forslag. Jeg vil faktisk meget gerne have svar på det.

Kan vi i det mindste ikke komme så meget på niveau med Sverige og Vesttyskland, at vi forlanger maksimalt 1 pct. svovlindhold i fuelolie over hele feltet? Det må dog være et minimum af, hvad man kan forvente af os som foregangsland.

Lad os så se på de konkrete krav, elværkerne er blevet enige med sig selv om at de vil leve med. Det værste først: frem til 1989 skal det samlede udslip holdes under 215.000 t, altså for elværkerne. I 1980 var udslippet 203.000 t, fortæller rapporten. Vi skal glæde os meget over, at ugebladet Ingeniøren denne gang har skrevet en leder, vi kan bruge. Her mindes vi om dette tal, og så har lederskribenten hevet den oplysning ud af elværkerne, at der i 1981 var 164.000 t.

Tallene taler for sig selv, og vi venter på ministerens videre kommentar. Han må altså fortælle os mere, end det er sædvanlig praksis, nemlig at tilladelserne ligger langt over, hvad virksomhederne har brug for, for det ved vi nemlig godt, det har vi opdaget. Vi vil høre noget om, hvordan man har tænkt sig at begrænse udslippet. Ja men efter 1990 strammes der for elværkerne, siger ministeren sikkert. Så skal vi se en kraftig reduktion, for så skal de helt ned på 150.000 t, og samtidig regner man af underlige grunde med, at elforbruget stiger.

Den hæk har elværkerne fået klippet godt ned. De har nemlig indrettet hele sagen så snedigt, at de får lov at fylde op med forurening. De skal bare sørge for, at landets samlede udslip ikke overstiger de 300.000 t, og der er en god chance for, at de andre forurenende faktorer bidrag bliver mindre end forventet. Tankegangen minder mig om engang, hvor et tidligere medlem af folketinget i et udvalgsmøde sagde, at der et sted på Samsø var overskydende recipientkapacitet. Denne model for opfyldning, der er forbudt i f.eks. USA, er der sagt meget hårde ord om både i ugebladet Ingeniøren og af fru Lone Dybkjær i en artikel i Politiken, og jeg håber sandelig, at ministeren lader sit grønne hjerte løbe af med sig og slutter sig til koret.

Så er der en masse problemer omkring brugen af svovlfattige kul. Elværkerne forsøger på at retfærdiggøre deres ækle understøt-

telse af det sydafrikanske apartheidsystem. Her bliver jeg nok nødt til at sige til hr. Sønderby, at hvis man sammenligner Polen med Sydafrika, så gør man grin med både Polen og Sydafrika. Sammenlign til nød med Colombia, hvor vi nu skal købe det, vi kan jo ikke være bussemænd overalt, men Sydafrika har vi en FN-erklæring på. Jeg håber, at hr. Sønderby går op og spiser den igen, for at der ikke bliver for ulækkert heroppe.

Hvis man skal lytte til, hvordan elværkerne forsvare det system, så hører man, at det skyldes, påstår elværkerne, at det er dér, man får svovlfattige kul. Er det det, ministeren mener at vi skal fortsætte? Eller har han klare forslag til, hvordan vi får brugt svovlfattige kul på de værker, der ikke har afsvovlings, uden at være nogle slyngler? Svar udbedes!

Så er der brugen af afsvovlingsanlæg. Her gøres der et stort nummer ud af affaldsproduktet, og jeg er meget lydhør over for, at SF i sine forslag har undervurderet det problem, selv om jeg har svært ved at se, det ikke er en fordel at have affaldet på jorden i stedet for diffust ude i det blå – eller grå. Hvad gør man for at opklare og løse dette problem? Hvad er der i gang af forskning? Hvor kommer pengene fra? Igen: svar udbedes!

For resten er det vanskeligt at blive helt klar over, hvor mange afsvovlingsanlæg ministeren regner med der skal bygges frem til 1995. Hvorfor for resten 1995 og ikke 1993, som det siges, når der snakkes internationalt? Det er et underlig dunkelt punkt i redegørelsen. To afsvovlingsanlæg hører vi, men ser vi på de økonomiske beregninger, ministeren lægger frem, med de 3-4 mia kr., må det da være mindst fem eller seks af den slags anlæg. Hvad er meningen her?

Så undrer det i øvrigt, at der ikke er den mindste binding til elværkerne om at bruge naturgas. Den indgår blot i ministerens fleksible tilbud til elværkerne.

Ligeledes undrer den manglende interesse i at få sendt den danske Nordsøolie, der er meget svovlfattig, ind i det danske system. Det burde naturligvis gøres, men det nævnes slet ikke.

Hvor er egentlig statens vilje henne til at få bragt lidt økonomi ind i hele vores energiforsyningssystem? Jeg forstår godt det fortvilede råb, jeg hører fra D.O.N.G., eller hvem det nu kan være, i den spøjse passus på redegørelsens sidste side, hvor vi læser, at